

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת שלח לך

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

אהבת ארץ ישראל

מבואר בזוהר הק' (פרשתנו קנח, סע"א) שהטעם לעצת המרגלים לא להכנס לארץ היה משום שחששו שכשיכנסו עם ישראל לארץ תחלף מנהיגותם, וימונו מנהיגים אחרים במקומם. לכן יעצו לעצמם לעכב את עם ישראל במדבר, ובכך להמשיך להנות מן השררה. נמצא לפי זה, שהמניע הפנימי לעצת המרגלים היה מידת הגאווה וההתנשאות שהיתה בהם.

על פי זה יובן מדוע בחר משה להתפלל דוקא על יהושע שיושיעו ה' מעצת המרגלים, וכמו שכתוב: "ויקרא משה להושע בן נון יהושע" (במדבר יג, טז) ודרשו חז"ל (סוטה לד, ב) שבקש עליו משה רחמים והוסיף לו אות י' בשמו וקראו יהושע, מלשון "יה יושיעך מעצת מרגלים" - וזאת על פי תרגומו של התנא הקדוש ר' יונתן בן עוזיאל לפסוק זה, וזו לשון קודשו: "וכד חמא משה ענוותנותיה, קרא משה להושע בן נון יהושע". והיינו שראה משה שיהושע מלא במידת ענוה ואינו שייך כלל לסברת המרגלים שחפצו בשררה והתנשאות, לכן ביקש עליו רחמים שיצילהו ה' לבל יתפתה לעצתם, שהרי באמת אין בו ממידתם הרעה.

וכשראה זאת כלב בן יפונה וירד לעומקם של הדברים, הבין מכך שלא זכה לברכת משה שכנראה שיש בו שמץ גאווה, ושותף הוא לעצת המרגלים, ולכן מיד בכניסתם לארץ פרש כלב מהמרגלים, והלך ונשתח על קברי אבות בתפילה שיבקשו עליו רחמים (סוטה שם). כי בחינת השתטחות היא השפלת קומת האדם, וכלב, בהשתטחותו על קברי האבות, נתכוון להשפיל את עצמו ולהתמלא במידת ענוה, ועל ידי זה יבקשו עליו האבות רחמים, כדרך שביקש משה רחמים על יהושע כשראה ענוותנותו.

עוד מבואר בזוהר הק' (שם) כי עצתם של המרגלים נחשבה לפגם גדול באמונה בה' אשר בחר בארץ הקדושה להיות "גבול קדשו" (תהלים עח, נד ובמצו"ד ורד"ק שם), וכלשון הזוהר: "מרגלים, על דלא אשתכחו בני מהמנותא ושלוחי מהמנותא, אתחייבו בנפשיהו בעלמא הדין ובעלמא דאתי". מאידך, יהושע וכלב שפרשו מעצתם, וחזקו בליבם את רגש אהבת הארץ, רוממו את מידת האמונה שבליבם. כי ארץ ישראל היא בחינת אמונה ומכניסה אמונה בלב השוכנים בה, כמו שכתוב: "שכון ארץ ורעה אמונה" (תהלים לו, ג). לכן ארץ ישראל נקראת גם "נחלת צבי" (ירמיה ג, יט), וכן כתיב: "ונתתי צבי בארץ חיים" (יחזקאל כו, כ), כי 'צבי' בגימטריא 'אמונה', וכן ראשי תיבות: "וצדיק באמונתו יחיה" (חבקוק ב, ד). וכמו כן אהבת ארץ הקודש תלויה במידת האמונה שבלב האדם, וככל שיאמין האדם בבחירת ה' בארץ הקדושה וגודל מעלתה, כן תתרבה אהבתו אליה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

ללמוד מתוך שמחה וזריזות

אומר הרב שכשם שמעט מן האור דוחה הרבה מן החושך, כך מעט מאור הקדושה שמאיר מהנפש האלקית דוחה הרבה מהסכלות ומהחושך של היצר הרע - בכך מתבטאת עזרתו של הקב"ה ליצר הטוב. "אם רעב שונאך האכילהו לחם" (משלי כ"ה), אומר רש"י רבותינו פירשוהו על יצר הרע, אם רעב הוא ואומר לך להשביעו בעבירות, משוך את עצמך לבית המדרש והאכילהו מלחמה של תורה, וכן השקהו מים מימיה של תורה, "וה' ישלם לך" (שם) - ישלימנו עמך שלא יתגבר עליך.

כי אור תורה מכניע אותו, לכן חשוב מאד כשאדם לומד תורה שלא יהיה לו עצבות או רוע לב, כי העצבות בר מינן מביאה את המוח לעייפות, והמוח בנוי על גלי שמחה, כל אדם שהוא עצב, המוח שלו נהיה כבד, הכבידות מעידה שהנפש האלקית בצרה. היצר הרע הוא עניין של כבידות, כי הוא בא מהשמאל והשמאל הוא חלש, אבל היצר הטוב שבא מימין הוא זריז מאד, לכן אצל צדיקים הכל בזריזות - "וירא וירץ לקראתם... וימהר אברהם... ואל הבקר רץ אברהם... וימהר לעשות אותו" (בראשית י"ח), "חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתייצב בל יתייצב לפני חשוכים" (משלי כ"ב), כי הזריזות מעידה שהמוח עובד נכון.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:17	20:20	19:29	ירושלים
21:14	20:18	19:27	תל אביב
21:18	20:21	19:30	חיפה
21:13	20:18	19:26	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי וחכמי ישראל

יונתן בן עוזיאל - כ"ו סיון

שמונים תלמידים היו להלל הזקן, שלושים מהם ראויים שתשרה עליהם שכנה כמשה רבינו ושלושים מהם ראויים שתעמוד להם חמה כיהושע בן נון ועוד עשרים בינונים, גדול שבכולם יונתן בן עוזיאל וקטן שבכולם רבן יוחנן בן זכאי, על רבן יוחנן בן זכאי מעידה הגמרא שידע את כל התורה כולה והיה בקיא בכל חוכמות העולם וכן בשיחת שדים דקלים וציפורים ובעוד דברים רבים. ואומרת הגמרא אם זה קטן שבכולם צא ולמד מה כוחו של גדול שבכולם, בשעה שהיה יונתן בן עוזיאל יושב ועוסק בתורה כל ציפור שהיה עף מעליו היה נשרף כיון שהיו הדברים משמחים כשעה שנתנה תורה בהר סיני והתורה ניתנה באש.

יונתן בן עוזיאל חיבר את "תרגום יונתן" על ספר נביאים, את תרגום זה חיבר על פי משנתם של חגי זכריה ומלאכי. באותה שעה שסיים לחבר את תרגומו על ספר נביאים הזדעזעה ארץ ישראל ויצאה בת קול ואמרה: מי זה שגילה סתרי לבני אדם? מיד עמד יונתן בן עוזיאל על רגליו ואמר "אני הוא שגיליתי סתריך לבני אדם. וגלוי וידוע לפניך שלא עשיתי זאת לא לכבודי ולא ולכבוד בית אבי אלא לכבודך עשיתי זאת שלא ירבו מחלוקות בישראל בפירוש על הנביא". לאחר מכן רצה להמשיך ולכתוב תרגום על ספר כתובים יצאה בת קול ואמרה עד כאן, וזאת מפני שבכתובים יש את ספר דניאל שבו רמוז מתי תהיה הגאולה. תרגום זה אינו סמוך למילות הנביא אלא טמונים בתוכו סודות ופרושים רבים, רש"י בפרושו נעזר רבות בתרגום יונתן וכן מצטט אותו רבות.. בשנים האחרונות פשט המנהג לעלות לקברו כסגולה לזיווג הגון, מקום קבורתו במושב 'עמוקה'.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

התרחק מהכבוד

"וַיִּשְׁלַח אֶתְּם מִשֶּׁה מִמֶּדְבָּר פָּאָרֹן עַל פִּי ה' פְּלִם אֲנָשִׁים רְאִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הִמָּה" (במדבר י"ג ג')

אבא היקר והאהוב רבינו יורם אברג'ל הביא בשם חכמינו הקדושים, שהמרגלים ההם שהלכו לרגל את ארץ הקודש, בהתחלה היו אנשים יראי שמים, שנאמר בפסוק "כולם אנשים", אולם הם קילקלו, וזילזלו בכל הטוב האין סופי שבארץ ישראל, ובמקום זה דיברו רע על ארץ ישראל.

וחכמינו הקדושים מנו כמה סיבות לזה, ומהם, מפני שהמרגלים דאגו לתפקיד ולכבוד של עצמם, כי אמרו המרגלים, עכשיו אנחנו נמצאים במדבר, ויש לנו תפקיד חשוב מאד, אנחנו נשיאי השבטים, אבל ניכנס לארץ ישראל, אולי שם נהיה סתם אנשים פשוטים, בלי כל התפקיד החשוב הזה, לכן דיברו לשון הרע על ארץ ישראל, כדי שהעם לא ירצו להיכנס לארץ ישראל, וציערו בזה את ה' יתברך וגם את עם ישראל, בזה שהטעו את העם.

ומכאן ילמד האדם כמה צריך להיזהר מלרדוף אחרי הכבוד, כי רדיפת הכבוד מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו, עד כדי כך, שאפילו אנשים שהיו עובדי ה' יתברך, הגיעו לשפל המדרגה, לדבר רע על ארץ הקודש, וכל זה כדי להחזיק בכבוד, ה' יצילנו.

לכן העלה אבא מארי עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, שהמילה "כבוד", היא אותיות "כובד", [וכך גם הוגים את המילה כבוד במבטא של אחינו האשכנזים], ולא בכדי, אלא שהכבוד, פשוט "מכביד" על האדם כפשוטו, הופך אותו להיות איש כבד, הולך לאט, חושב לאט, הכל נעשה כבד, אבל כשהאדם ענוותן, נעים לו, ונעים ליושבים במחיצתו. כי אמרו בגמרא הקדושה שאדם שהוא גאוותן, אפילו על בני ביתו הוא לא מקובל. אבל ההפך, אדם שהוא ענוותן, יש לו מציאות חן מיוחדת, שנאמר "לענויים יתן חן".

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

ההחלטה שהשתנתה

במשך שנים עשרה שנים עבדתי באותו מקום העבודה והכל הלך כמו שצריך, עד שהתחילו חילוקי דעות ביני לבין המנהלים שלי שהלכו והחריפו ובשיאם פשוט הלכתי לבית שלי ולא חזרתי לעבודה.

ישבתי במשך כחודש בבית בלי ליצור שום קשר עם המנהלים ממקום העבודה.

לאחר שעבר אותו חודש הגעתי למוריני הרב יורם אברג'ל על מנת לשאול אותו מה לעשות וכיצד לנהוג לגבי ההמשך לנסות לחזור למקום העבודה או שכבר אין לי לשם מה כי לא יסכימו לי לחזור אחרי חודש שניתקתי איתם כל קשר? עוד לפני שפתחתי את הפה ושטחתי את שאלתי, הרב אמר לי "הם שינו את ההחלטה..."

ירדתי שמח במדרגות של בית המדרש ורציתי מיד לחייג לאשתי ולספר לה את דברי הרב ועל כך שאני חוזר לעבודה, ועוד לפני שהספקתי לחייג אליה הופיע לי על צג הטלפון שיחה נכנסת...

על הקו היה המנהל שלי!

מיד עניתי לשיחה ועוד לפני שהוא אמר לי את מה שרצה לומר, אמרתי לו "כן אני יודע שאני חוזר לעבודה".

מעבר לקו היה הלם מוחלט.

מאיפה לך?! אנחנו בחדר סגור עם המנכ"ל ומנהל משאבי אנוש וממש עכשיו רק החלטנו את זה לאחר שבמשך כל התקופה האחרונה ההחלטה הייתה חד משמעית שאין לך עוד מה לחפש אצלנו, אבל ממש עכשיו משום מה ההחלטה השתנתה ולכן התקשרתי לספר לך זאת. איך ידעת את זה?

עניתי לו שממש עכשיו מוריני הרב יורם אמר לי את זה, ובזכות שאני קשור ברב כל כך צדיק הכל הסתדר.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

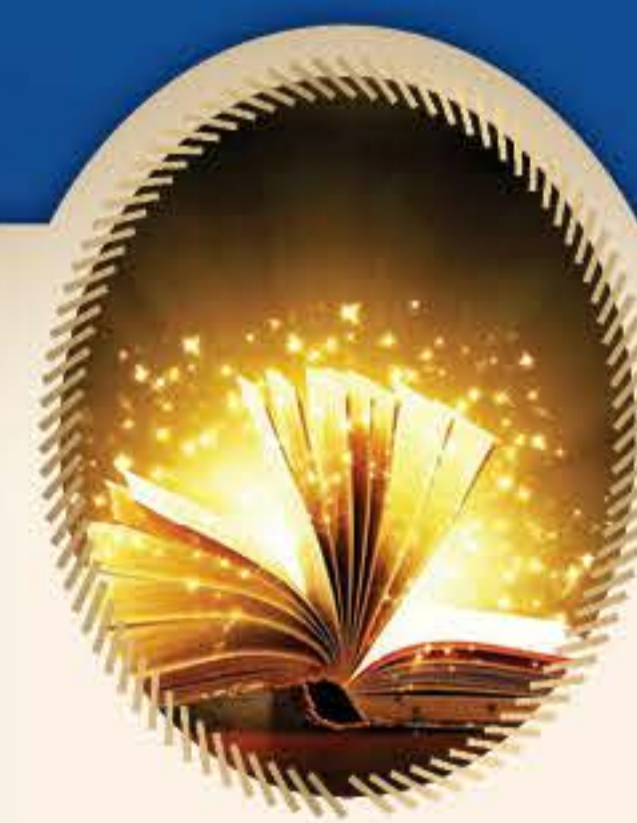
טלטול אבן או כסף בשבת

שאלה: מי ששכח ביום שישי אבן או מטבעות על המטה, או על הכסא, ורוצה להזיז את הכסא או את המטה, כיצד ינהג?

תשובה: שכח אבן או כסף על המטה או על הכרית, וכן אם שכח מוקצה על הכסא וכדומה, מותר בשבת קודש להטות את המטה או הכרית או את הכסא, והכסף יפול מאליו לארץ. ומותר להזיז את הכסף ברגלו או בגב ידו עד למקום שמור ובטוח. ואם לא ניתן להטות את הכסא במקום שנמצא בו, מותר להגביה את הכסא ממקומו ביחד עם הכסף שעליו, ולהטותו במקום שיכול להטותו, והמוקצה יפול מאליו במקום שרוצה שיפול. ואולם, אם הניח את האבן או את הכסף קודם השבת בכוונה תחילה כדי שישארו שם בכניסת השבת על המטה או על הכרית, או שישארו מונחים על הכסא, הרי נעשו המטה או הכסא 'בסיס לדבר האסור', ולא יזיז אותם ממקומם בשבת. ויש אומרים שלא נעשו הכרית או הכסא בסיס לדבר האסור, אלא רק כאשר הניח את האבן או את המעות על דעת שישארו שם במשך כל השבת כולה, ובכל אופן, יהיה מותר בשבת קודש להזיז את המוקצה שהוא בשינוי, כגון בגב ידו או במרפקו וברגלו וכל כיצא בזה. מה שהתבאר, שאם הניח אבנים או מעות על הכסא או על המטה או הכרית, על דעת שישארו שם בכניסת השבת עד צאת הכוכבים, או על דעת שישארו שם כל השבת, הרי נעשו הכסא או המטה או הכרית 'בסיס לדבר האסור' שאסור להזיזם בשבת כדרכם אלא רק בשינוי, זה אמור רק כאשר רוצה להשתמש בכסא או בכרית, אבל אם רוצה להזיז אותם משם בשבת, לא כדי להשתמש בהם אלא כדי להשתמש במקום שהם מונחים, הרי זה מותר להזיזם בשבת קודש.

שאלה: אדם שהניח ביום שישי כסף או אבנים על הכסא או על המטה שחבירו אמור לשבת או לישון שם, והניח אותם במטרה שישארו שם כל השבת, האם מותר לחבירו להזיז את המוקצה משם, על ידי שייטה את הכסא או את הכרית, או שמא הואיל וחבירו הניח את זה בדיעה שזה יישאר שם כל השבת, לא יוכל להזיז את זה משם?

תשובה: אף על פי שהתבאר שאם אדם הניח מוקצה שישאר כל השבת, לא יזיז את זה בשבת, מכל מקום אם חבירו הניח את המוקצה, מותר להזיז בשבת, הואיל "אין אדם אוסר דבר שאינו שלו". ומכאן נלמד עוד, שאדם שלקח מוצר של חבירו, ואמר אני תורם זה לצדקה, לא אמר כלום, כי זה לא שייך לו כלל ועיקר, והוא לא יכול לתרום את של חבירו לצדקה לא על דעת חבירו.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

בכיות של עשיו

דרש פעם אחת רבי שמעלקא מניקלשבורג:

במדרש כתוב "אין בן דוד בא עד שיכלו דמעות של עשיו". והרי בני ישראל מתחננים יום ולילה ומבקשים רחמים לפני ה' על הגאולה, ונמצא שבני ישראל שופכים דמעותיהם לריק כל עוד בני עשיו בוכים גם הם?

אלא - אמר רבי שמעלקא אין הכוונה לבכיות של בני עשיו ממש אלא לבכיות שלנו, כל עוד ובני ישראל יבכו ויתחננו על הדברים אשר בני עשיו בוכים ומתחננים עליהם גם כן כגון: אוכל בריאות וענייני העולם הזה - אין משיח בן דוד יכול לבוא.

כשייפסקו הבכיות הללו ונתחיל לבכות רק על גלות השכינה אז יבוא משיח בן דוד, במהרה בימינו.

בת היער

סיפורה של בת הש"ך
 תקציר: אסתר הקטנה שוכבת לבדה על אדמת היער,
 בשלפתע מגיע שור ומצווה את העגלון להביאה אליהם לכרכרה

Panel 1: A man in a suit (the Sh"ch) is talking to a woman in a yellow dress (Esther).
 Man: מריה שלי! קטנטנה ואהובה!!!
 Woman: זהו כמה התגעגעתי... נמי הילדונת של צידך?!

Panel 2: Esther is running away from a large house.
 Esther: אבא!!!

Panel 3: The man and woman are walking in a field with a horse.
 Man: מעניין מה תאמר מריה

Panel 4: Esther is talking to the man.
 Esther: ממ... איני שמח בכך אבל בשבילך, מוכן תודה אבא

Panel 5: Esther is looking sad.
 Esther: היא תהיה לי לחברה טובה וגם לאחות שאין לי. זה יהיה נפלא!

Panel 6: Esther is talking to the man.
 Esther: לל... לא, לא, לא כדאי. ראה אבא כמה היא יפה ואצילית!

Panel 7: The man is talking to Esther.
 Man: הילדה... אה... מן אסתם יהודיה. מצאתי ביער. אמכור אותה בשוק

פרטי התקשרות קול רינה
 08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק: הרב יודם אברג'ל צוק"ל www.facebook.com/haravyoram
www.abargel.co.il אתר קול רינה נתיבות
 054-9151553
did.li/HARAV-HABERGEL יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

כבר מגיל קטן ילד צריך להרגיש את החיות שבקדושה. תן לו להרגיש גדול מהחיים על ידי מילים טובות כשאתה לומד איתו וגם כשיגדל לא יסור ממנה.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו
 לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
 לע"נ ניב מאיר בן רחל ז"ל
 לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

ד"ר יודם אברג'ל
 י"מ אר"ג